

Masakari (鉞) - A Szamuráj harci balta.

Szamuráj harci fejszével; részlet a 春日権現験記-ból. 第8軸-ból.

Ono (斧) vagy *Fuetsu* (斧鉞) néven is ismert, ez a fegyver, amit kevesen hoznak összefüggésbe a szamuráj háborúkkal.

Az interneten sokszor olvashatunk sok olyan cikket, hogy a szamurájok nem használták a baltát a csatákban. Ha valaki hibáztatható ezért, az Bashford Dean. Bár nagyon tiszteletre méltó a munkássága, amelyet a szamuráj fegyverek és páncélok területén közre adott a 19. század végén és a 20. század elején. A "Metropolitan Museum of Art" első katalógusában, a "Japán páncélok kölcsöngyűjteményének katalógusában", 1905-ben olvashatjuk. A szamuráj harcosok kultúrájának egyik leginkább "romantikus" kliséjét.

Bashford Dean samuráj páncélt visel.

Idézet magától a nagyembertől, a katalógus 10. oldalán:

"Másfelől Japánban a páncélok célja inkább könnyű, erős és rugalmas hevederek gyártása volt, amelyek a lehető legkevésbé akadályozták a viselőt a nyíl, lándzsa és kard aktív használatakor. Ezt azért lehetett megtenni, mivel a harci kalapácsot és a rokon fegyvereket általában nem tartották méltónak a harcosokhoz" Igen, ez a "Bullshido" klasszikus példája, ez egyébként 1905-ben történt.

A samuráj és a japán harcosok ezeket a fegyvereket (harci balta, harci kalapács és csákány) nagyon is hatékonyan használták.

Nem meglepő, mivel a szerszámként használt baltát hatékonyan fejlesztették a fa építmények gyakorisága és az ácsok a középkori Japánban kiemelt fontossága miatt. A harci balták különböznek azoktól, amiket az erdőben végzett munkákhoz használtak, és a harci balták mélyen kapcsolódtak a katonai kultúrához is.

Iker balták, amelyeket *Maedate*-ként használtak ehhez a *Kabuto*-hoz, amelyet egy híres *Myochin* páncél készítő készített.

Azonban ki kell emelni, hogy annak ellenére, hogy vannak bizonyítékok azok tényleges felhasználásáról, a harci balták meglehetősen ritkák voltak, és később megpróbálunk magyarázatot adni erre a tényre.

A japán folklórban a fejsze *Kintaro* (金太郎) választott fegyvere volt. Sok *Ukiyo-e*-ben hatalmas háborús balták társultak a hatalmas harcosokhoz. Ezek az ábrázolások azonban csupán a fantázia művei, a fegyverek lenyűgöző mérete miatt. A harci baltákat *Maedate*-ként vagy sisak címerként is viselték, hogy kiemeljék a harcosok erejét és hatalmát, és összekapcsolódtak a *Sohei* (僧兵) harci kultúrájával is: a harcos szerzetesek (*Sohei*) ezeket az eszközöket használták, hogy segítsenek nekik megszabadulni a „*Shugendo*” (修驗道) útjától.

Ez egy aszketikus képzés, amely megvilágosodást hoz az ember és a természet kapcsolatának vizsgálatán keresztül olyan robosztus területeken, mint az ország szent hegyei. De ezeket az eszközöket fegyverekként is használták, amikor csatákba kerültek.

Valójában ezek a balták rituális és szent tárgyakká is váltak.

Kintaro a hatalmas baltájával.

Egy igazán hatalmas fejsze, amelyet az Ukiyo-e "Ereszkedő libák a Yahagi hídnál" egyik szakaszából származik. Yoshitoshi, 1868.

Alak és felhasználás.

Sajnos, amikor a *Masakari*-ről van szó, hiányzik az az adatmennyiség, amely egy lándzsánál vagy kardnál megvan, tehát ez a cikk elég rövid lesz.

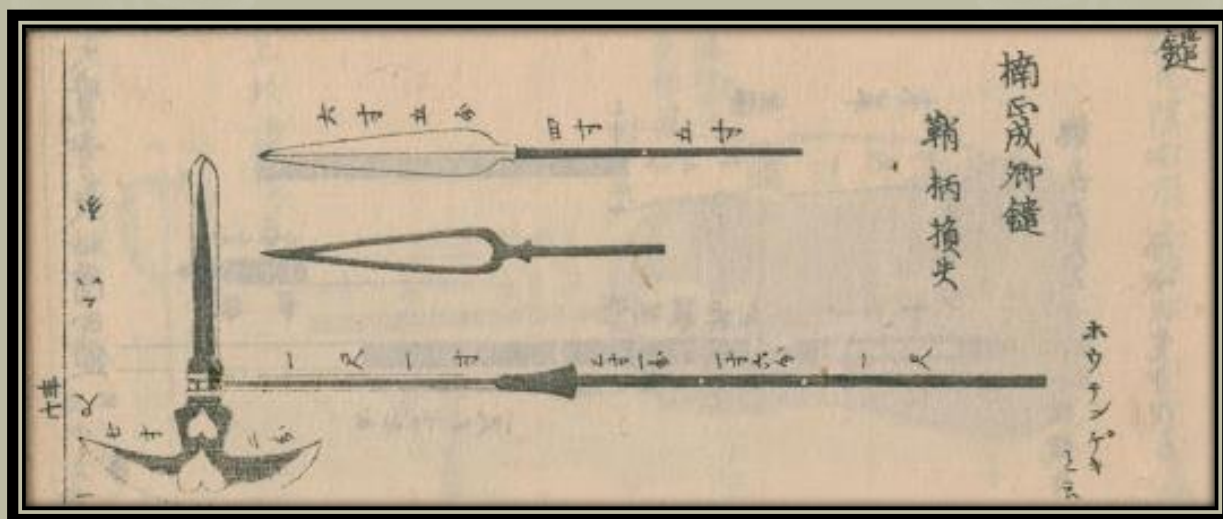
A baltákat vágó és ütőfegyverként egyaránt használták. Valójában a fegyver súlyának nagy része a fejrészen van, ez így a fegyvert kiváló súlytő eszközzé teszi, amely képes vágni, darabolni, de bizonyos mértékig áthatolni a páncélon is. *Akamatsu Ujinori* fejszéjével a 14. századi háborúk során több ellenfél sisakját is bezúzta.

Különböző méretű markolatokra szerelték őket, és egykezes vagy kétkezes fegyverként egyaránt használták.

De a balták hasznosak voltak a kapuk, barikádok, álló pajzsok, létrák és egyéb tárgyak elpusztítására is, amelyeket az ostromok csataterein találhatók.

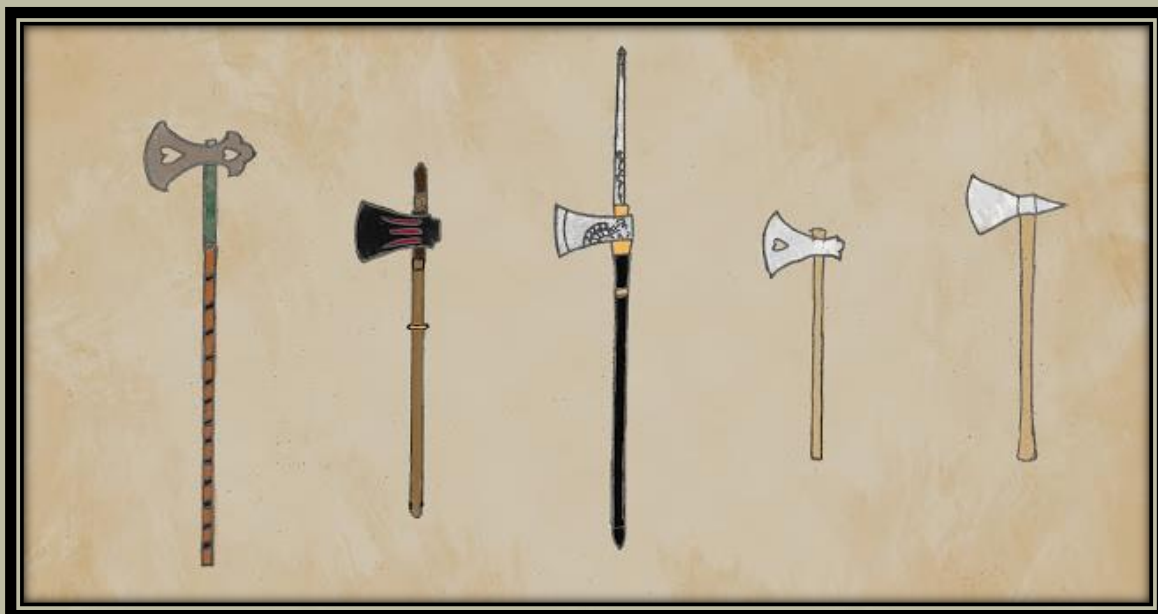
Használták őket a *Nanbokucho*-időszak (南北朝時代) csatáiban és a *Ryukyuu* invázió idején. A *Shimazu* klánok is felsorolták a leltárukban a *Shimazu Ryukyuu Gunseiki* szerint.

A későbbi *Edo*-korszakban az ikonográfia gyakran ábrázolja a samurájt baltával a kezében lóháton ülve.

Itt van egy érdekes típusú fejsze, hosszú lándzsaszerű fejjel. A szív alakú lyukak meglehetősen egyediek a japán kivitelnél. 武器袖鏡. 初編.

Íme, néhány vázlat a cikk eredeti írójától, amelyet ő készített annak bemutatására, hogy milyen baltákat használtak a középkorban (durván szólva a 11.-17. Században).

Balról jobbra:

- Az első valójában egy nagyon híres rituális fejsze, a *Nyuubu Ono* (入峰斧), és ez nem harci balta; ennek ellenére a penge meglehetősen vékony, és a hátsó fejrész nagyon is hasznosnak tűnik bármilyen páncél betörésére. A 14. századból származik, és jelenleg a Tokiói Nemzeti Múzeumban található.

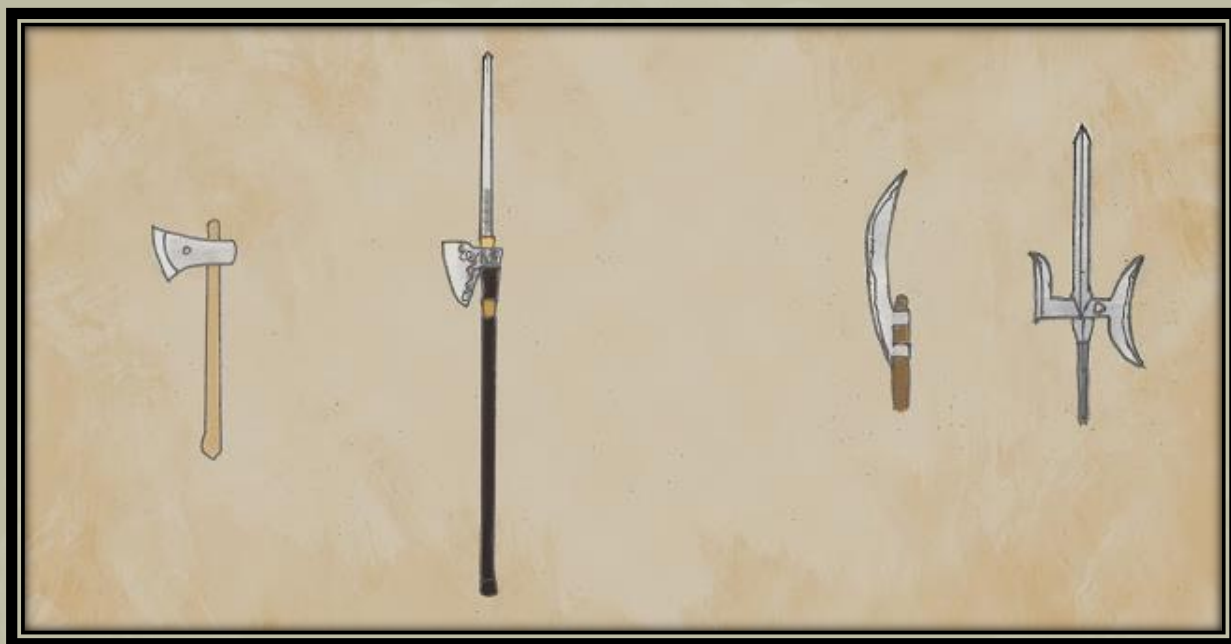
-A másodiknak nagyon vastag fejrésze van, amely az éle felé vékonyodik; meglehetősen nehéznek kell lennie. A három piros lakkozott vonal tipikus japán vonások, és ez a balta hasonlít az *Ukiyo-e*-ben ábrázolt baltára. Jelenleg a németországi "Überseemuseum Bremen" raktárában található.

-A harmadik valójában egy nagyon jó példa egy *Ono Su Yari*-ra, fejszével és lándzsával kombinálva. *Ken'iri masakari* (剣入鉞) néven is nevezik, és gyakran ünnepi fegyver volt, bár létezik egy "gyakorlati változat", hosszabb nyéllal és könnyebb pengével; ebben az esetben *Fusō*-nak (斧槍) hívják. Ezt a példányt sárkányok és felhők is díszítették. Jelenleg a szamuráj Művészeti Múzeumban található Berlinben. A balta a 16. században készülhetett.

-A negyedik ugyanaz a modell, mint az 十二類卷物の書誌情報 -ben, és valószínűleg ez volt a leggyakoribb egykezes fejsze, amelyet a *Muromachi*-korszakban használtak. A hátsó fej hasonló a rituális fejszékhez, de kompaktabb és kicsi.

-Az utolsó kép a *George Cameron Stone* "A fegyverek és páncélok készítésének, díszítésének és felhasználásának szótára: minden országban és minden időkből" című kiadványából származik.

Bár az egyetlen, amely nem mutat különösebb japán formatervezési vonásokat (mint például szív alakú lyukak vagy sárkányok / felhők díszítése), japán fejszeként szerepel a könyvben. A hátsó fejrész egy túske, amely roncsolhatja a páncélt.

Más példák a szerző által készített rajzon:

Az első egy másik általános ábrázolás, amely a 前九年絵巻物-ben jelenik meg, míg a második ábra egy újabb *Ono Su yari*, felhődekorációkkal, a 16. századból származik, amely a "**Japán lándzsa: Szálfegyverek és azok használata a régi japánban**" című könyvben látható, Ronald és Patricia Knutsen neve alatt.

A jobb oldalon egy *Tsukushi Naginata* (筑紫薙刀), amely hasonlít a nyugati "Bardiche"-re és egy komplex *Magari Yari* (曲) domború típusú pengével, amely egy fejszéhez hasonló, konvex típusú pengével látható, a 16. századból. Jelenleg a "Royal Armouries" múzeumban, Leeds-ben az Egyesült Királyságban található.

Vannak itt más példák is egyéb művekben megjelenő baltákra, az 絹本著色聖徳太子絵伝, 十二類巻物の書誌情報 és a 前九年絵巻物 - ből.

Ez a "絹本 著色 聖徳太子絵伝" ami leírja a 7. század eseményeit; Ugyanakkor, a legtöbb harcos művészeti ábrázolásához hasonlóan, a páncél és a fegyverek megegyeznek a *Kamakura*-korszakkal, de a tekercs *Muromachi* keltezésű (a 15. század körül). Nagyon furcsa látni pajzsokat, *Oyoro*i-t és baltát ugyanazon a tekercsen.

Néhány záró gondolat.

Mint már korábban mondtam, a balták soha nem voltak általános fegyverek; ennek oka lehet az a tény, hogy más szálfegyverek, mint például a *Naginata* és a *Yari* képesek voltak felülmúlni a nehéz *Masakari*-t kezelésük és sebességük miatt. Nem is beszélve arról, hogy néha hasonló balták pengéi találhatóak a *Naginata* és a *Yari* egyes variációiban (lásd a fenti képen látható vázlatokat).

Original source: <http://gunbai-militaryhistory.blogspot.com/2017/09/masakari-samurais-war-axe.html>